

[Ebba Strange.]

høj grad er kvinder, og organisationsprocenten er meget lavere dér end på andre områder af arbejdsmarkedet. Det kan jeg selvfølgelig som kvinde beklage, men jeg kan ikke sige andet, end at man må opfordre og tilskynde alle de ansatte til at melde sig ind i deres respektive faglige organisation og slås for en rimelig arbejderbeskyttelse og rimelige arbejdsforhold dér, ligesom de gør på andre områder i arbejdslivet her i Danmark.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg har først et par bemærkninger til hr. Kurt Hansen, som siger, at VS ikke er noget forbrugerparti, som vil varetage forbrugernes interesser. Jeg har flere gange fået opfattelsen af, at VS gerne vil varetage arbejderens interesser, selv om det kniber med at få lov til det, og hr. Kurt Hansen bør jo vide, at netop for de udearbejdende, i særlig grad kvinderne, er det netop spørgsmålet de 4 første hverdage at få tid til at købe ind. Det kan man godt kalde en forbrugerinteresse, men det er samtidig at varetage arbejderens interesser på det område.

Så siger hr. Kurt Hansen endvidere, at han ikke vil være med uden nedsat arbejdstid. Hvis hr. Kurt Hansen hørte lidt efter, så sagde jeg netop, at vi gik ind for at nedsætte den maksimale ugentlige åbningstid fra 69 timer til 56 timer. Og så gad jeg i øvrigt vide, hvordan hr. Kurt Hansen ville bære sig ad, hvis det drejer sig om den enkeltes arbejdstid, der er fastsat på overenskomstbasis, med at få dette ind i en lov om butikernes åbningstider.

Handelsministeren mente, at man skulle lægge den største vægt på valgfriheden og ikke så meget hæfte sig ved den samlede åbningstid. Jeg er bare bange for, at denne valgfrihed først og fremmest vil komme de store supermarkeder og fødevarerkoncerner til gode, og jeg er bange for, at denne valgfrihed vil komme til at gå ud over de mindre butikker, i særdeleshed nærbutikker. Det er derfor, jeg stillede det op på den måde, som jeg gjorde i mit første indlæg.

Så må jeg endelig sige til hr. Jens Peter Jensen, som meget fremhæver kommissionens saglige dygtighed, at det er jo ikke ukendt her i samfundet, at man kan sætte virkelig dygtige, saglige folk og eksperter

sammen, men de repræsenterer forskellige interessegrupper, og det kompromis, de kommer til, behøver absolut ikke at være noget godt resultat, fordi de hver især har været sagkyndige på en række områder. Vi har desværre her i folketinget mange eksempler på, at netop sådanne kompromiser i virkeligheden ikke er noget gode, og derfor kan jeg godt forstå, at handelsministeren ikke ville tage forskud på udvalgsarbejdet. Det var sikkert klogt, og jeg håber fortsat på, at vi kan få det ændret i den rigtige retning.

Kurt Hansen (VS):

Først til fru Aase Olesen: lad os nu lige holde fast i, hvad det var, jeg sagde. Der var ikke tale om hverken 6 eller 7 dage à 12 timer. Der var tale om, at inden for de områder, hvor der i dag bliver givet dispensation, arbejder 20 pct. af det ansatte personale 7 dage om ugen. Lad os lige holde fast i det.

Så siger jeg én ting til: der er mange steder, især i de store butikker, Irma, HB osv., hvor personalet arbejder om fredagen fra kl. 8 om morgenen til kl. 20 om aftenen. Jeg ved det konkret, fordi jeg kender en person, der gør det. Det er ikke usædvanligt, og det er inden for Irmakæden. Men det er da glædeligt, hvis man vil være med til at se på de ting.

Så spørger hr. Kaj Hansen, om man kunne forestille sig, at man overhovedet kunne blande sådan nogle ting sammen, hvordan og hvorledes den enkeltes arbejdstid kunne sættes ind i en lov om butikstid. Det behøver den nødvendigvis heller ikke at blive, men det kunne jo være, der kom nogle ting frem, så folketinget her kunne se nødvendigheden af, at man lavede en supplerende lovgivning, der sikrede, at urimeligheden ikke fik lov til at rulle videre i samme omfang som nu. Den mulighed findes jo rent faktisk også. Der er ikke nogen grund til på en mere eller mindre demagogisk måde at forklare, at de her ting ikke kan klares via butiksloven. Det er jeg udmærket godt klar over, og jeg synes også, at når vi diskuterer de her ting, så er det ikke den mest givtige og den mest frugtbare måde at diskutere det på, som man har en tendens til at gøre herinde, nemlig ved at sige: du har ikke hørt efter eller gjort et eller andet. Det er den her